

Pravnukinja cesarja Franca Jožefa, princesinja Štefanija Windischgrätz, se je v Belgiji zaročila z grofom Petrom de Querrien.

Jutra 69letnega posestnika Ivana Pešca v postelji mrtvega. Ko so ga preiskali, so dognali, da si je Pešec v noči v nemirnem spanju, ko se je premetaval po postelji, glavo nabodel na oster in dolg žebelj. Žebelj se mu je s tako silo zaril v lobanjo, da je nastopila smrt vsled krvavitve možganov.

Obsojen požigalec. Početkom tega meseca se je pred malim senatom mafijskega okrožnega sodišča moral zagovarjati radi štirikratnega požiga posestniški sin in hlapec Franc Novak iz Prekmurja. Obtožnica mu očita, da je v Nemčovecih zažgal kopico slame na dvorišču posestnika Janeza Horvata, gospodarsko poslopje Josipa Horvata, kopico slame posestnika Josipa Gombija, v Markiševcih pa kopico slame na dvorišču gostilničarja Štefana Dervariča. Orožnikom je izpočetka priznal samo poslednji požig, pozneje pa še ostale tri. Pri razpravi pa je spremenil svoje prvotno priznanje ter priznal zopet samo en požig. Obsojen je bil na 8 let težke ječe in na povrnitev škode oškodovanim posestnikom.

80. rojstni dan — 1. rojstni dan. Na Vačah blizu Litije na Kranjskem je slavil početkom tega meseca upokojeni poštar Janko Ilaš svoj 80. rojstni dan. Isti dan ga je njegova žena obdarila z lepim darilom, to je, s krepko deklico, ki mu jo je rodila ta dan. Ilaš je bil dvakrat oženjen. S prvo ženo je imel 9 otrok. Ko mu je pred 10 leti žena umrla, se je kot 70letnik poročil z ženo, ki je bila stara 30 let. Tekom 10 let mu je druga žena rodila 6 otrok, poslednjega ravno na njegov 80. rojstni dan.

Graničar ustrelil svojega predstojnika. V nedeljo, 5. marca, popoldne se je odigrala na jugoslovansko-italijanski meji v skrajnem krilu Poljanske doline krvava žaloigra, o kateri je izvršila preiskavo sodna komisija iz Škofje Loke. Graničar Radičkovič je ustrelil komandirja obmejne straže, kaplarja Radovanoviča. Komandir straže je bil vesten in skrben človek, doma iz Požarevca. Za ženo si je izbral Slovenko-domačinko, s katero je živel v srečnem zakonu. Bil je splošno priljubljen. Graničar Radičkovič je bil človek jako razburljive narave. Njegovo življenje ni bilo povse v redu, zato ga je kaplar Radovanovič večkrat na to opozoril. Radičkovič se je radi tega srdil na svojega komandirja. Z nabito

puško ga je v nedeljo popoldne pričakoval v stražnici, in ko je Radovanovič vstopil, je na njega ustrelil ter mu rani roko do ramena. Radovanovič je na izkravitvi umrl. Radičkovič je zbežal v neko četrto ure oddaljeno hišo, kjer se je zabarikadiriral ter na strele oblegovalcev odgovarjal s protistrelji. Oblegovalci so celo rabili strojno puško. Obleganje je trajalo poldrugi dan. Ko so oblegovalci vdrli v hišo, so našli Radičkoviča mrtvega. Bil je doma iz Niša.

Dr. Alojzij Rakun je preselil svojo odvetniško pisarno Celje, Dečkov trg št. 3 nasproti Narodnega doma.

Desetletnica ruskega sanatorija na Vurbergu.

Dne 1. marca 1923 je bil sprejet prvi bolnik v ruski sanatorij v vurberskem gradu. Grad je bil zapuščen in v slabem stanju. Vodja sanatorija g. dr. Okolokulak je pa grad v teku desetih let popolnoma prenovil. Dal je napraviti barako in balkon za bolnike, električno razsvetljavo, vodovod, sobo za Röntgenov aparat in višinsko solnce, moderno kopalnico, deloma centralno kurjavo in več drugih reči. Dne 1. marca smo obhajali desetletnico. V obednici zbrani bolniki so g. dr. Boleslavu Okoloku-

Kako v Berlinu preiskujejo komuniste.

Levo:

Italijanski kralj in kraljica v Egiptu. Na levi egiptovski kralj Fuad, sredi italijanska kraljica, poleg nje kralj.

Desno:

Podmornica z potapljalnimi perotmi. Takšno podmornico so nedavno v Ameriki spustili v morje.

laku vlijudno čestitali ter so mu izrekli toplo zahvalo za njegov trud. Nato je g. doktor poročal o desetletnem delu v sanatoriju. V sanatorij je bilo sprejetih 1895 oseb, med temi je bilo 1500 Rusov, 388 jugoslovanskih in 7 tujih bolnikov. Popolnoma jih je ozdravelo v sanatoriju 841, drugim se je zdravje zboljšalo, nekateri so bili oddani v druge zavode in 79 jih je umrlo. G. vodja se je vsem zahvalil, ki so kaj storili za procvit sanatorija, zlasti predsedniku Rdečega križa g. Strandmanu in vsem drugim gospodom. Zahvalil se je tudi vsem svojim sotrudnikom, ki z njim požrtvalno delujejo v sanatoriju.

K slovesnosti je bil povabljen tudi domači župan, župnik in upravitelj, kateri vsi so g. vodjo iskreno čestitali in naglašali velik pomen sanatorija za naš kraj ter so se zahvaljevali za veliko požrtvovalnost ruskih zdravnikov nasproti našemu ljudstvu. Ob tej priliki je prejel vodja sanatorija mnogo telegramov, zahvalnih in priznalnih pisem od bivših bolnikov iz Jugoslavije in iz drugih držav. Končno ta nasvet: Če čutiš, da jetika sili v tvoje telo ali te je že napadla, naglo si poišči zdravja pri ruskih zdravnikih-specijalistih na našem Vurbergu!

DRUŠTVENI VESTI

Fantje, dekleta, po poti prosvete naprej!

Opomin kmetskega mladeniča.

Sedanji čas nam jasno kaže, da je izobrazba velikega pomena. V preteklosti so živeli rodovi boljše življenje, da si niso v izobrazbi tako napredovali, kakor danes. To je res, toda baviti se niso morali s takšnimi težavami, kakor so sedaj. Potrebne so nam knjige in časopisi. Toda kakšne knjige in kakšni časopisi? So knjige, ki spadajo po svoji slabi in opolzki vsebini v peč in bi bilo škoda vsake minute, ki bi jo človek porabil za čitanje. Isto velja tudi za časopise, ki so protiverskega značaja in ki preradi napadajo duhovnike. Kako pa je v tem oziru s posameznimi kraji naše domovine? Ali ima že vsaka hiša katoliški časopis? Kateri ga nimajo, si ga naj nemudoma naročijo! Radi tega ne bo nobeden prišel na beraško palico. Le verjemite mi, da ne! Taka je navada naših gospodarjev, da si vsak plača »Slovenskega gospodarja« kar za celo leto naprej. Tako bodi

tudi letos! Kaj pa naši fantje in dekleta, ali kaj čitate? V prostem času vam je dobra in lepa knjiga najboljša poučilo in razvedrilo.

Nekdaj so fantje in dekleta se radi izobraževali, hodeč po poti krščanske in narodne prosvete. Fantje, ne omagajte! Če nimate sami doma dobrih knjig, pa se poslužite knjižnice, ki vam nudi krščansko čtivo. Takšne knjižnice so »Župnijske knjižnice«. To, kar te knjižnice zmagajo, vam je na razpolago! To vam tudi bo v največjo korist. Skrbno pa se ogibajte tistih, ki vam nudijo nekrščanske knjige in slabe časnike. To niso naši prijatelji. I. Š.

Pasjon v Ptuj. Na praznik sv. Jožefa, 19. marca, ob treh popoldne, se priredi v mestnem gledališču v Ptuj Pasjon ali Trpljenje in smrt Jezusa Kristusa, verska drama v 11 slikah. Sodeluje 70 ljudi. Druge vprizoritve bodo: 25. marca, 26. marca, 2. aprila, 4. aprila (ob 8. uri zvečer) in 9. aprila. Vljudno vabljeni iz mesta in iz bližnje in daljne okolice!

Apostolstvo mož in fantov v Celju. Velika celjska župnija je začutila potrebo, da ustanovi Apostolstvo mož in fantov. Ta goreča želja nekaterih se je sedaj uresničila. Lepo je bilo videti prvo nedeljo v postu, ko je lahko rečemo cela armada samih mladih ter krepkih mož in fantov pri sedmi maši pristopila k skupnemu sv. obhajilu. Val brez-

versiva gre kakor poplava po vsem svetu, zato je potrebno, da se vsi, ki še katoliško čutijo in katoliško živijo, združijo in gredo skupno v boj za večno veljavna katoliška načela. Zato novo osnovano Apostolstvo mož in fantov z navdušenjem pozdravljamo in vabimo v naše vrste še druge. Bodimo katoličani tudi v dejanju in ne samo na jeziku. Mogoče na mora biti naša armada, da bo svet videl, da katoliška misel še živi. Ob tej priliki opozarjamo vse na postne pridige, ki se vrše vsako nedeljo v postu ob pol tretji uri popoldan v opatijski cerkvi. Govori imajo naslov o brezpravnem Kristusu.

Staroslovenska maša v Celju. V zadnjem času prirejajo hrvaški pevci po Sloveniji koncerte staroslovenskih cerkvenih pesmi. Dva taka koncerta sta se vršila že v Ljubljani in v Mariboru. Na praznik sv. Jožefa pridejo ti pevci tudi v Celje. Ob pol 11. uri popoldne bo v opatijski cerkvi slovesna staroslovenska sv. maša, ob pol peti uri popoldan bo pa v veliki dvorani Ljudske posojilnice koncert staroslovenskih cerkvenih pesmi. Staroslovensčina je jezik, v katerem sta učila naše pradede resnic sv. vere naša apostola sv. brata Ciril in Metod. Za vabimo vse, ki jih zanima v kakšnem jeziku sta učila nauke katoliške Cerkve sv. brata in kako sta opravljala sveto daritev, da se dopoldanske sv. maše in popoldanske koncerta udeležijo. Spoštovati moramo svetinje naših očetov in duh svetih cerkvenih učencev Cirila in Metoda. S tem tudi delamo za zedinjenje vseh Slovanov v eni in to je katoliški Cerkvi.

Prostovoljno gasilno društvo Jurovec pri Ptuj. Imelo dne 19. februarja svoj občni zbor. Potek je bil naslednji: Podpoveljnik je poročal, da je društvo imelo v minulem letu 5 redovnih vaj, 10 vaj z orodjem, sodelovalo je pri 9 požarih, pri katerih je imelo povoljne uspehe, pri nekaterih naravnost prvovrstne. Nadalje se je društvo udeležilo v kroju petkrat cerkvenih slovesnosti in sv. maš. Tovarš tajnik je poročal, da je društvo imelo 8 odborovih sej in 7 članskih sestankov. Ima 23 rednih članov, 10 podpornih in 24 ustanovnih članov, in sicer so to: župnik Soklič Jak., Konciljan Joško, Jelenc Angela, Kieslinger F., Maška Karl, Pen Gustav, Honomihl Alojzij, Beranič Joško, Kos Feliks, Pišak Blaž, Zuri-

Iz dvajset vzrokov.

Ko se je približal kralj Ludvik XV. nekemu mestu, oglasila se je pri njem najprej deputacija mestnih očetov. Najprej so se opravičevali, da ga niso sprejeli s streljanjem topov, rekoč, da so to opustili iz dvajset vzrokov.

»Prvi vzrok je, vaše veličanstvo, da topov nimamo, drugič —

»O, ne trudite se dalje, seže kralj v besedo, »prvi vzrok zadostuje tako popolnoma, da vam rad odpustim vseh drugih deset najst.«

Dobri recepti.

Nek zdravnik se je hvalil proti svojemu prijatelju odvetniku:

Pavel Keller:

10. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Spal je do poldne. Nato je dal vpreči sani in se je odpeljal proti mestu. Rešil se je nekaj kupčijskih poslov v prav veliko svojo zadovoljnost. Njegov pravni zastopnik je bil na primer iztirjal veliko vsoto, o kateri je že mislil, da je izgubljena. Tega je bil Meden zelo vesel. Šel je v vinarno, si naročil sekta in povabil k mizi krčmarja.

»Gotovo ste napravili dobre kupčije, gospod Meden?«

»Da,« je zadovoljno odgovoril Meden, »lahko sem vesel.« Pila sta in bila dobre volje.

»Nekega tihotapca iz vaše vasi so bili ustrelili, gospod Meden. Anton Jeras še piše.«

»Da, da,« je rekel Meden ravnodušno, »slišal sem praviti. Prejšnje čase je večkrat prihajal k meni. Toda kmalu se je čisto zapil.«

Raznašalec časopisov je prinesel večerni list. Gostilničar ga je preletel z očmi.

»Ravno tukajle berem: Anton Jeras, o katerem smo poročali, da je bil zadnjo noč na meji ustreljen, ni mrtev, kakor smo zvedeli iz mestne bolnišnice, ampak le težko ranjen. Sicer pa tudi ni dokazano, da je mož tihotapil, ker niso našli pri njem nikakršnega utihotapljenega blaga.«

Ko je krčmar prebral, se je ozrl v Medena. »Gospod Meden, kar naenkrat ste tako pobledeli! Kaj pa vam je? Kar sivi ste v obraz.«

»Napad!« je stokal Meden; »težave imam s srcem — alkohola ne prenesem.«

»Ali naj pošljem po zdravnika?«

Meden se je odločno branil.

In krčmar se je popeljal z njim do doma.

ABITURIENT.

Pretekla so leta. Nesrečni Colnar je še vedno sedel v ječi. Niti enkrat ni več pisal svojcem. Učitelj je poskušal, da bi posredoval. Nekajkrat je poskusil govoriti z zaprtim, kar so mu brez vsega drugega dovolili; toda Colnarja niso mogli